

for Communen at gjøre sine Betingelser lige overfor de Fordringer, som Staten gjør, og jeg kan af egen Erfaring sige, at Fordringerne til Communerne ere ifølge Omstændighederne blevne nedstemte saameget, at jeg ikke troer, der er nogen Fare for, at Krigsbestyrelsen skulde forlange mere end hvad rimeligt er, da den dog maa ønske, at Underhandlingerne føre til et Resultat. Der er slet ingen Grund til at antage, at en fri Underhandling ikke i dette Tilfælde ligesom i saamange andre skulde kunne føre til et Resultat, som var for begge Parter billigt og retfærdigt. Naar et æret Medlem for 2den Kreds (Skiff) har omtalt, at man overvurderede Fordelene ved at faae en Garnison, saa er det en Uttring, som fra hans Standpunkt kan være ganske rigtig; man møder det navnlig paa de Steder, hvor Byerne have Garnison og troe at være temmelig sikke paa at beholde den; men der er Communer, som ikke have Garnison, og som meget ønske at faae den, og jeg maa komme tilbage til, at medmindre man antager, at de ere inde af Stand til at bedømme deres egne Interesser, maa man overlade Afgjørelsen til Communerne, der indeholde tilstrækkelig intelligente Clementer til at afgjøre saadanne Spørgsmaal for deres eget Bedkommende. Naar det samme ærede Medlem for 2den Kreds meente, at Fordelen, hvad Skatteveenen angik, kun bestod i, at der var visse Penge satte i Omløb, saa maa jeg dog dertil bemærke, at Skatteveenen tillige seroges betydeligt derved, at de Militaire sættes i Skat ligesaa vel som alle Andre, saa der er en væsentlig directe Forøgelse af Skatteveenen, som det ærede Medlem har overseet. Naar det blev yttret af det samme ærede Medlem, at det kunde være Communen ligegyldigt, hvor den taante Pengene, saa kan jeg gjerne indrømme det, men jeg troer, at der ved den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, vil være givet Communen Udgang til Laan paa billigere Billaar, end den i Reglen kunde vente at faae paa anden Maade. Skulde en Commune være særlig betødigt stillet til at kunne faae Laan paa billigere Billaar, end Staten vilde kunne yde den, saa er det den jo frit for at søge Laan, hvor den kan faae de billigste Billaar.

Rehmann: Naar jeg har talt om, eller rettere sagt, hvis jeg har talt om en Omgaaen af Hærloven, saa har jeg ialfald ikke sigtet til en underfundig Omgaaen, thi den dertil siguende Bestemmelse foreligger jo her, og jeg vilde derfor advare mine ærede Colleger imod at gjøre sig medskyldige i en Misagten af Hærlovens Bestemmelse, som jo er, at dette vigtige Spørgsmaal skal afgjøres ved Lov. Det foreskem mig rigtig nok, at den ærede Minister sagde, at, naar han vilde omgaae Loven, skulde han nok hitte paa Midler dertil; derom tvivler jeg ikke, men han har ialfald ikke ved denne Lov villet gaac hemmelighedsfuldt tilværks. Fremgangsmaaden foreligger jo i selve Lovforslaget; men jeg kan ikke finde det rigtigt, naar man engang af gyldige Grunde har fastsat, at et Spørgsmaal skal afgjøres ved Lov, at man saa siger, at det er en Afgjørelse ved Lov, naar man vedtager en Lov, hvori der staaer, at det ikke skal afgjøres ved Lov, men ved kongelig Resolution. Nu siger den ærede Krigsminister, at der ved denne Sags Ordning maa gives en vis Sikkerhed. Det kan jeg overmaade godt forstaae, og denne Sikkerhed vil kunne opnaaes, naar Krigsministeren for det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, imedfør den kongelige Anordning fremkommer med Navnene paa de Byer, hvor der skal være Garnison; i saa Tilfælde vil der være fuld Sikkerhed tilføede, og saa stort er ikke Danmark, og saa ukjendt er det ikke for os, endstige da for den høitærede Regjering, at der i den Henleende kan være stor Tvivl om, hvad der er det Rette. Det tør jeg nemlig sige, at det Spørgsmaal, om en vis given Kjøbstad skal være Garnisonsby eller ikke, skal ikke heroe paa, hvilken der vil gjøre Meest eller færre Mindt; det er ganske anderledes store og alvorlige Betragtninger, der maae gjøre Udslaget, at hvilke et æret militært Medlem af dette Thing (Magius) har paapeget adskillige, og ligeledes den ærede første Læer (Madvig) nævnte eet. Der er ganske vist mange forskellige Menion at tage ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvor man vil have Garnisoner, saaledes, om de skulle ligge i deres egne Udskrivningsdistricter, hvilke Byer der ere istand til at tilbyde de almindelige